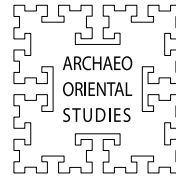

UNIwersytet
Warszawski

ARCHAEO-ORIENTAL STUDIES
RESEARCH GROUP
UNIVERSITY OF WARSAW • EXCELLENCE INITIATIVE

SEMINARIUM ARCHEOORIENTALISTYCZNE
14 MARCA 2022

dr hab. Arkadiusz Soltysiak (Wydział Archeologii)
***Nowy obszar badań w bioarcheologii:
połączenie histologii z metodami izotopowymi***

Abstrakt wykładu

W ciągu ostatnich trzydziestu lat w bioarcheologii nastąpił gwałtowny rozwój narzędzi analitycznych. Szczególnie popularne stały się metody izotopowe, umożliwiające rekonstrukcje diety i sposobów gospodarowania (izotopy trwałe węgla i azotu w kolagenie), mobilności (izotopy strontu w bioapatycie) oraz warunków środowiskowych (izotopy tlenu i węgla w bioapatycie). Równolegle rozwijane były analizy mikroskopowe tkanek kości i zębów, umożliwiające identyfikację różnych jednostek chorobowych, określenie historii stresu oraz bardziej precyzyjne oszacowanie wieku w chwili śmierci. Dopiero niedawno podjęte zostały próby połączenia metod histologicznych z izotopowymi, których celem jest bardziej precyzyjne określenie historii życia poszczególnych osobników. Pomiar proporcji izotopów tlenu w warstewkach szkliwa o precyzyjnie określonej chronologii pozwala zrekonstruować zmiany klimatu w skali miesięcy oraz uchwycić sezonowość diety i lokalizacji, na przykład wynikające z transhumancji. Z kolei pomiary proporcji izotopów tlenu i strontu w pierwotnych i wtórnych strukturach kostnych mogą być alternatywą dla tradycyjnych metod rekonstruowania mobilności w dawnych ludzkich społecznościach.